

Republik Maluku Selatan

Hoge Commissaris voor de vluchtelingen
Van de Verenigde Naties
Mr. Filippo Grandi
Case Postal 2500
CH-1211-Genève Dépot
Zwitserland

Amsterdam, 17 augustus 2022

Betreft: Behandeling Republiek Indonesië van vluchtelingen uit dorp
Kariu (Haruku/Molukken) in strijd met de mensenrechten.

Excellentie,

Langs deze weg brengt de Regering in ballingschap van de Republiek der Zuid-Molukken het volgende onder uw aandacht. Allereerst past in dit kader een nadere toelichting met betrekking tot de positie van de Regering in ballingschap.

De status van de Regering in ballingschap in relatie tot de illegale annexatie en bezetting van het grondgebied van de RMS door de Republiek Indonesië

Op 27 december 1949 heeft de soevereiniteitsoverdracht van het Koninkrijk der Nederlanden aan de Verenigde Staten van Indonesië plaatsgevonden. Ten gevolge van het niet nakomen van onder andere de Ronde Tafel Overeenkomst door het Koninkrijk der Nederlanden en de Verenigde Staten van Indonesië heeft het Zuid-Molukse volk het recht op zelfbeschikking verwezenlijkt door op 25 april 1950 de Republiek Maluku Selatan (RMS) uit te roepen. Het territorium van de RMS is vervolgens door de deelstaat Republiek Indonesië- welke Republiek eerst op 17 augustus 1950 in haar huidige staatsvorm tot stand is gekomen- met geweld geannexeerd. De RMS is dan ook eerder ontstaan dan de Republiek Indonesië. Het gevolg hiervan is, dat de annexatie van het territorium van de RMS in strijd met het internationaal recht heeft plaatsgevonden.

Na de executie van mr.dr. Christiaan Steven Soumokil- de 2e president van de RMS- door een vuurpeloton op 12 april 1966 is direct hierop volgend in april 1966 onder leiding van o.a. ir. J.A. Manusama lid van de eerste Regering van de RMS van 1950- en dr. J.P. Nikijuluw in zijn hoedanigheid van gevolmachtigd vertegenwoordiger van de RMS in het buitenland

sedert 25 april 1950 - een regering in ballingschap tot stand gekomen. De regering in ballingschap is sedert 1966 de enige legitieme vertegenwoordiger van de RMS.

Wij wijzen u erop, dat de RMS als Staat naar de regels van het Internationaal Recht rechtmatig is ontstaan en tot op heden- ondanks de annexatie van het grondgebied van de RMS- is blijven voortbestaan. Wij refereren ter staving van dit standpunt naar de inhoud van de bijgevoegde Legal opinion van prof. dr. E. de Brabandere en dr. N. Higgins. De Legal opinions treft u ingesloten aan.

(De beide rechtsgeleerden baseren hun standpunt mede op het oordeel van wijlen professor dr. James Crawford- zoals vervat in zijn handboek "**The creation of States in international law**". Professor James Crawford was tot aan zijn overlijden als rechter verbonden aan het internationaal Gerechtshof te Den Haag.)

De RMS-regering beschouwt de burgers van het territorium van de RMS als haar staatsburgers. Dat de facto door de bezettende macht- de Republiek Indonesië- hen het Indonesisch staatsburgerschap is opgelegd- maakt dit niet anders.

De RMS-regering wenst te benadrukken, dat dit schrijven **niet** bedoeld is partij te kiezen in een conflict tussen de twee betrokken dorpen Kariu en Pelauw gelegen op het eiland Haruku. (Molukken) De RMS-regering rekent het wel tot haar verantwoordelijkheid daar waar de Republiek Indonesië de mensenrechten van het volk van de Zuid-Molukken schendt- ongeacht de achtergrond van haar burgers en de oorzaken van het conflict- deze schending aan de orde te stellen.

De gevolgen van een conflict tussen de dorpen Kariu en Pelauw: Republiek Indonesië schendt de mensenrechten

De RMS-regering vraagt de Hoge Commissaris van de Verenigde Naties met klem aandacht voor de onmenselijke situatie waarin de vluchtelingen van het dorp Kariu thans verkeren.

Ter toelichting moge het volgende dienen.

Op 26 januari 2022 heeft zich in het dorp Kariu een humanitair drama voltrokken.

Op deze datum hebben ingezetenen van het dorp Pelauw het naburige dorp Kariu aangevallen. Deze aanval is gepaard gegaan met het gebruik van automatische wapens. Het dorp Kariu is vrijwel geheel platgebrand en de bewoners hebben moeten vluchten. Het leger en de politie hebben verzuimd in te grijpen.

Het aantal burgers dat heeft moeten vluchten bedraagt in totaal 1243 zielen. Onder de vluchtelingen bevinden zich een groot aantal ouderen en kinderen.

De materiële schade welke is aangericht in het dorp Kariu is enorm.

De volgende zaken zijn door brandstichting volledig vernietigd:

- 310 huizen en inboedel;
- 1 kerkgebouw met volledige inventaris van de kerkgemeente GPM;
- 1 kerkgebouw met volledige inventaris van de kerkgemeente Sidang Jemaat Allah;
- 1 schoolgebouw met volledige inventaris;
- de keuken van de pastorie van een predikant van de kerkgemeente GPM;
- diverse eigendommen van de bewoners van Kariu bestaande uit o.a.: Motorfietsen, vissersboten, autotrucks, motorboten, documenten en andere bezittingen;
- de gronden van het dorp Kariu, waaronder 6000 kruidnagelbomen.

Wij verwijzen u ter staving van het voorgaande naar de bijgevoegde foto's van de in brand staande huizen en gebouwen in het dorp Kariu alsmede van de op de vlucht zijnde inwoners van Kariu.

In totaal hebben 1243 inwoners van het dorp Kariu hun dorp moeten ontvluchten. De gewapende aanval op het dorp Kariu en de vlucht van de bewoners is voor hen een traumatische gebeurtenis geweest, waarvan de gevolgen niet zijn te overzien.

De inwoners van Kariu zijn direct na de vlucht op 26 januari 2022 opgevangen door de inwoners van het nabijgelegen dorp Aboru. Deze inwoners van Aboru, die zelf grotendeels onder moeilijke omstandigheden moeten overleven, hebben hun broeders en zusters met grote offerbereidheid hulp en steun geboden. Dit doen zij tot op heden.

De vluchtelingen zijn in tentenkampen ondergebracht. Zij leven onder erbarmelijke omstandigheden. Er is een groot tekort aan levensmiddelen en medicijnen. Het aantal zieken neemt toe. Dit klemt te meer daar thans de regentijd gaande is en er sprake is van overstromingen. Hierdoor wordt het leven van de vluchtelingen met de dag ondraaglijker. De vluchtelingen van Kariu kunnen niet meer zelf in hun dagelijks bestaan voorzien, omdat zij hun dorp hebben moeten ontvluchten en hun vissersboten, motoren, trucks zijn vernietigd. Door het verbranden van 6000 kruidnagelbomen is een belangrijke inkomstenbron van de vluchtelingen verloren gegaan.

Schoolgaande kinderen kunnen geen normaal onderwijs meer genieten. Er wordt met de mogelijkheden die er zijn nog enige vorm van onderwijs gegeven, maar dit is minimaal te noemen. Een grote onderwijsachterstand van nog jonge kinderen dreigt. Ouders zijn ook niet meer in staat de kosten van het onderwijs van hun kinderen te bekostigen.

Intussen verblijven de vluchtelingen bijna 7 **maanden** onder erbarmelijke omstandigheden in tentenkampen. De situatie waarin zij verkeren is mensonterend.

De vluchtelingen hebben maar een grote wens: zo spoedig mogelijk terugkeren naar hun dorp Kariu. Deze boodschap is ook reeds herhaaldelijk overgebracht naar de verantwoordelijke Indonesische overheidsambtenaren, zowel in Ambon als in Jakarta.

Feit is echter, dat de verantwoordelijke bestuurders, waaronder de Gouverneur (drs. Murad Ismail) de leden van het regionale- en het nationale parlement, politie en het leger, tot op heden geen concrete stappen zetten om daadwerkelijk een terugkeer van de vluchtelingen naar hun dorp Kariu te realiseren.

De Indonesische centrale regering- de bezettende macht- heeft primair de verantwoordelijkheid in te grijpen en aan deze onmenselijke situatie van de vluchtelingen van Kariu een einde te maken. Na bijna 7 maanden is hiervan echter nog niets gebleken.

Er zijn geen concrete tekenen, dat de Indonesische regering doende is voorbereidingen te treffen om de terugkeer van de bewoners van Kariu mogelijk te maken. Laat staan bij terugkeer hun veiligheid in het dorp Kariu te waarborgen.

Het spreekt voor zich, dat de centrale regering van de Republiek Indonesië in Jakarta zich schuldig maakt aan ernstige schending van de mensenrechten. Een opvatting, die breed wordt gedeeld door mensenrechtenorganisaties binnen en buiten Indonesië.

Gelet op de thans ontstane situatie verzoeken wij U dringend erop toe te zien en te bevorderen, dat primair:

- de vluchtelingen van Kariu een menselijke opvang wordt geboden door de Republiek Indonesië;
- de vluchtelingen van Kariu zo spoedig mogelijk kunnen terugkeren naar hun dorp Kariu en aldaar de benodigde bescherming wordt geboden om in veiligheid te kunnen leven;
- de aangerichte schade door de Republiek Indonesië wordt gecompenseerd, opdat burgers een nieuw bestaan kunnen opbouwen;

Subsidiair in het geval de Republiek Indonesië daartoe **niet bereid of in staat** is:

- te bevorderen dat vluchtelingen van Kariu- althans zij die dit wensen- op korte termijn een veilige opvang wordt geboden in één van de landen, die wél partij zijn bij het VN- Vluchtelingenverdrag van 1951.

Een afschrift van dit schrijven doen wij toekomen aan het internationaal Rode Kruis te Genève alsmede de President van de Republiek Indonesië.

In afwachting van uw reactie, verblijven wij.

De regering in ballingschap van de Republiek
der Zuid-Molukken,

President

Mr. J.G. Wattilete